കണ്ണുനീർത്തുള്ളി

വി. ശശി കുമാർ

കണ്ണുനീർത്തുള്ളി

V. Sasi Kumar

(Malaylam: Short story)

© 2020, V. Sasi Kumar

These electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial No-derives Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Kyratide, a painting by Amedeo Modigliani (1884–1920). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

കണ്ണനീർത്തുള്ളി

ഞാൻ കൊളിൻ വിൽസന്റെ ഔട്ട്സൈഡർ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ വായന. പത്തു വർഷമായിട്ടുണ്ടാകും ആദ്യം വായിച്ചിട്ട്. പുസ്തകം പഴഞ്ചനായിരിക്കാം. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ടോ അതെന്നെ വളരെ ആകർഷിച്ചു.

"എടാ, അനിയുടെ അമ്മച്ചിക്ക് വളരെ സീരിയസ്സാ. നമക്കൊന്നു പോയി നോക്കിയേച്ചും വരാം".

തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ ജോസഫ് ജനാലയ്ക്കു സമീപം നിൽക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ സമപ്രായക്കാരാണ്. അയാളെന്നെ "എടാ" എന്നാണ് വിളിക്കാറ്. എന്തുകൊണ്ടോ ഞാനാരെയും എടാ എന്നോ എടീ എന്നോ വിളിക്കാറില്ല. ഒരു ശീലം എന്ന മാത്രം. എന്നാലെവച്ച് ജോസഫ് എന്നെ അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നതിൽ എനിക്കൊരു പരിഭവവും തോന്നിയിട്ടില്ല.

"ബാ, വന്നിരി. ഞാനൊന്നു വേഷം മാറട്ടെ. അമ്മയോടും പറയണം".

"ഞാനിവിടെ നിക്കാം. നീയെളുപ്പം വേഷം മാറിയേച്ചു വാ".

ഞാൻ വേഗം ലുങ്കി മാറ്റി മുണ്ടുടുത്ത് ഒരു ഷർട്ടുമിട്ട് അമ്മയോട് പറഞ്ഞിട്ട് പുറത്തിറങ്ങി. ജോസഫ് മിണ്ടാതെ നടന്നു.

ഞാനും അമ്മയും ഇങ്ങോട്ടു താമസം മാറ്റിയിട്ട് അധികം കാലമായിട്ടില്ല. ജോസഫാണ് അതിന് സഹായിച്ചത്. പഴയതെങ്കിലും നല്ല വീട്. ഏതാനും കസേരകളും രണ്ടു കട്ടിലും ഉൾപ്പെടെ കുറച്ചു ഫർണിച്ചറും വീടിനോടൊപ്പം കിട്ടി. പതിനഞ്ചു സെന്റോളം സ്ഥലം. നിറച്ചു മരങ്ങൾ. വേനൽക്കാലത്തു് ചൂടേ അറിയില്ല. ഉടമസ്ഥർ ചെന്നൈയിൽ. ജോസഫാണ് വീട്ട് വാടകയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നതും കാര്യങ്ങളെല്ലാം നോക്കുന്നതും. ആളൊരു പരോപകാരിയും പൊതുപ്രവർത്തകനുമാണ്. സ്നേഹമുള്ള വിശ്വസിക്കാവുന്ന മനുഷ്യൻ. ഞങ്ങളൊരുമിച്ചാണ് സ്ഥലത്തെ കോളജിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നത്. കക്ഷിയുടെ ക്ലാസിനേപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പറയാനില്ല. ചരിത്രമാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷം കുട്ടികൾക്കും ചരിത്രത്തിൽ വലിയ താല്പര്യമൊന്നുമില്ല. എന്തെങ്കിലും താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇഷ്യന്റെ ക്ലാസുകഴിയുമ്പോൾ ഇല്ലാതാകും. പക്ഷെ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്യനെ ഇഷ്ടമാണ്. എന്തു പ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിലും ജോസഫിനോട് പറഞ്ഞാൽ മതി. പരിഹാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. വെളിയിൽ നിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താമസം മുതൽ കോളജിലെ ഫങ്ഷനുകളുടെ നടത്തിപ്പു വരെ ജോസഫിനാണ്. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും നിസ്സാരമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇഷ്യൻ ആരോട് എന്താവശ്യപ്പെട്ടാലും അവർക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ അത് നടത്തിക്കൊടുക്കും. കക്ഷിയുടെ വീടിന്റ സമീപത്തേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റിയപ്പോൾ എനിക്കും അമ്മയ്ക്കും ഭയമുണ്ടായിരുന്നു എന്നെയും പൊതുപ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴയ്ക്കും എന്ന്. പക്ഷേ, അയാൾ ഒരിക്കലും എന്നെ ശല്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞാൻ പൊതുവെ ഒരു ഇൻട്രോവേർട്ടാണ്. ഇംഗ്ലീഷാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷിലെയും മലയാളത്തിലെയും സാഹിത്യകൃതികൾ വായിച്ചു വീട്ടിലിരിക്കാനാണിഷ്ടം. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ജോസഫ് വന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ പോകാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനു കാരണമുണ്ട്.

ഞാൻ ഇവിടെ കോളജിൽ ജോലിക്ക് ചേർന്നിട്ട് അധികനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളുടെ പ്യൂൺ എന്റെയടുത്തുവന്നു പത്തു രൂപ കടം ചോദിച്ചു. എന്തിനാണെന്നു പോലും ചോദിക്കാതെ ഞാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത മാസം ശമ്പളം കിട്ടിയയുടൻ അയാൾ പണം മടക്കിത്തരാൻ വന്നു. ഞാനതു സ്വീകരിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു:

"സാർ ഇത് മേടിക്കണം. എനിക്കിനിയും ആവശ്യം വരുമ്പോൾ ചോദിക്കേണ്ടതാണ്".

"അതു സാരമില്ല. ചോദിക്കേണ്ട എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. അന്നുച്ചയ്ക്ക് ഊണ കഴിക്കാനല്ലേ കടം മേടിച്ചത്. ഞാൻ ഊണ മേടിച്ചു തന്നു എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതി". അയാൾ കടം മേടിച്ചുകൊണ്ട് നേരെ കോളേജ് കാന്റീനിലേക്ക് പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു.

അനി അൽപനേരം മടിച്ചു നിന്നു. എന്നിട്ട് ഒന്നും മിണ്ടാതെ പോയി. ഇയാൾ പതിവായി കടം മേടിക്കുന്നയാളാണ്, ഇങ്ങനെ പണം കൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കരുത് എന്നൊക്കെ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ പറഞ്ഞു. അയാൾ പണം മടക്കി തന്നപ്പോൾ മേടിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇനി അയാൾ ചോദിക്കില്ല എന്നൊരു ന്യായം ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. സാറനുഭവിച്ചേ പഠിക്കൂ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം മറ്റാരുമില്ലാത്ത സമയത്ത് അനി വീണ്ടും വന്നു. "സാറെന്നോട് ക്ഷമിക്കണം. എനിക്കൊരു ഇരുപതു രൂപ വേണം. അടുത്ത മാസം മടക്കിത്തന്നോളാം". എന്നായിരുന്നു അനിയുടെ ഭാഷണം.

"എന്താ അനി, ഊണിനു വില കൂടിയോ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല സാർ, ഇത് അമ്മയ്ക്ക് മരുന്നു മേടിക്കാനാണ്". അനി പറഞ്ഞു.

"എന്തു പറ്റി അമ്മയ്ക്ക്?"

"പ്രായമായതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളാണു സാർ. വാതത്തിന്റെയും ഒക്കെ പ്രശ്നമാ. കഷായം മേടിക്കണം".

അടുത്ത മാസവും അയാൾ പണം മടക്കിത്തരാൻ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ മേടിച്ചില്ല. എനിക്കയാളോട് അല്പം സഹതാപം തോന്നിയിരുന്നു. പിന്നെ എനിക്കൊരണ്ണിൽ എന്റെ ശമ്പളം തന്നെ മിച്ചമാണ്. വലിയ ചെലവുകളൊന്നുമില്ല. കുടുംബസ്വത്തിൽ നിന്നു കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ള വകയൊക്കെ കിട്ടും. പിന്നെ ഞാനെന്തിന് ഈ പത്തോ ഇരുപതോ രൂപ ഇയാളോട് തിരികെ മേടിക്കണം? നിശ്ചയമായും അയാൾക്ക് സ്വന്തം വരുമാനം കൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടത്താൻ പറ്റുന്നില്ല. അങ്ങനെ എല്ലാ മാസവും പത്തോ ഇരുപതോ അൻപതോ രൂപ അനി മേടിക്കുന്നതു പതിവായി.

അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് പുതിയ വീട്ടിലേക്ക് ഞാനും അമ്മയും താമസം മാറ്റിയത്. എല്ലാം ജോസഫാണ് ചെയ്തു തന്നത്. അയാൾ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് രണ്ടു പേർ വന്നു സാധനങ്ങളെല്ലാം ഭദ്രമായി വണ്ടിയിൽ കയറ്റി പുതിയ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഓരോന്നും വേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ചു തന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായില്ല എന്ന മാത്രമല്ല വളരെ ന്യായമായ കൂലി മാത്രമെ അവർ ചോദിച്ചതുമുള്ളൂ. പുതിയ സ്ഥലത്തേക്കു താമസം മാറ്റിയതാണെങ്കിലും അമ്മയ്ക്ക് അന്നുതന്നെ അടുക്കളയിൽ പാചകംചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതു തന്നെ പണിക്കാരുടെ സഹകരണത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്.

ഏതാണ്ട് ഒമ്പതു മണി ആയപ്പോൾ അത്താഴം കഴിച്ചു മുറ്റത്തു ഉലാത്തുകയായിരുന്നു ഞാൻ. അപ്പോൾ മുൻപിലത്തെ വഴിയിലൂടെ ആരോ ഉറക്കെ എന്തോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്നത് കേട്ടു. മദ്യപിച്ച് പറയുന്നത് വ്യക്തമല്ലാത്ത നിലയായിരുന്നെങ്കിലും ആരെയൊക്കെയോ ചീത്ത പറയുകയാണെന്നു തോന്നി. ആ പ്രദേശത്തുള്ളവരെ തീരെ പരിചയമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ പോയി നോക്കിയില്ല. പക്ഷെ ഇത് അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലും തുടർന്നു. ഒരു ദിവസം ചെറുതായി നിലാവു കണ്ട ഇടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരാൾ വഴിയുടെ "വീതി അളന്നുകൊണ്ട്" കടന്നു പോകുന്നതുകണ്ടു. പിന്നീട് നല്ല നിലാവുള്ള ഒരു ദിവസം ഇതാരാണെന്ന് പോയി നോക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ശബ്ദം ദൂരെ നിന്നു കേട്ടപ്പോഴേ ഞാൻ ഗേറ്റിന്റെ അടുത്ത് പോയി നില്പായി. അയാൾ നടന്നടുത്തപ്പോൾ രൂപം പരിചിതമാണെന്നു തോന്നി. വീതി കറഞ്ഞ വഴി ആയതിനാലും മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ചിതറി വരുന്ന നിലാവു മാത്രമായിരുന്നു വെളിച്ചം പകർന്നത് എന്നതുകൊണ്ടും അടുത്തെത്തിയ ശേഷമാണ് ആളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

"അനീ!" ഞാൻ വിളിച്ചു.

അയാൾ പെട്ടെന്നവിടെ നിന്ന് എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി."അയ്യോ സാറോ!" എന്നല്പമൊരു ശബ്ദവും പിന്നെ അയാളുടെ വായിൽ നിന്നു വന്നില്ല. മദ്യത്തിന്റെ കെട്ട് പകുതിയും വിട്ടതുപോലെ. അയാൾ കുറെക്കൂടി ഉറച്ച കാൽവയ്പ്പോടെയെങ്കിലും ആടിയാടിത്തന്നെ മിണ്ടാതെ പോയി.

അടുത്ത ദിവസം അനി കോളജിൽ വന്നില്ല. വൈകുന്നേരം വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അനിയവിടെ നിൽക്കുന്നു, അമ്മയോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ട്. ഞാനെന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനു മുൻപ് അമ്മ പറഞ്ഞു:

"എടാ, ദേ ഇവൻ ഒരു നേന്ത്രക്കുല കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു. വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടൊന്നും കേൾക്കുന്നില്ല. നിന്റെ കോളജിലെ പ്യൂണാണെന്നു പറഞ്ഞു. നീ ഒത്തിരി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒക്കെ പറഞ്ഞു".

അനിയെ ശകാരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് എന്തു പറയണം എന്നറിഞ്ഞില്ല.

"ഇത് ഞങ്ങടെ പറമ്പിൽ കൊലച്ചതാ സാറേ. സാറൊന്നും പറയണ്ട. എടുത്തു വെച്ചാട്ടെ. വറക്കാനും പഴുപ്പിക്കാനും എല്ലാത്തിനും നല്ലതാ. നാടനാ. ഒരു മാസവല്ലോം ഇരാതതാ. നല്ല സ്വാദൊള്ളതാ സാറേ. സാറെന്നെ വഴക്ക പറയും എന്നെനിക്കറിയാം. അതു ഞാൻ കേട്ടോളാം. ഇപ്പൊ ഞാൻ പോട്ടേ സാറേ. അമ്മയ്ക്ക് കഷായം കൊടുക്കാൻ സമയമായി".

[illegible]

വി. ശശി കുമാർ

ജനനം കോട്ടയത്ത്, 1953 ആഗസ്റ്റ് 10-ന്. കോട്ടയം എം. ടി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ, ചങ്ങനാശേരി എസ്. ബി. കോളജ്, എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം. കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം. ബാംഗ്ലൂർ ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻസിൽ നിന്ന് ഫിസിക്കൽ എഞ്ചിനീയറിങ്ങിൽ എം. ടെക്. പിന്നീട് കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ പി. എച്ച്. ഡി. വിഷയം അന്തരീക്ഷവൈദ്യുതി (Atmospheric Electricity). 1979 മുതൽ 2007 വരെ തിരുവനന്തപുരത്ത് സെന്റർ ഫോർ എർത്ത് സയൻസ് സ്റ്റഡീസിൽ അന്തരീക്ഷശാസ്ത്ര വിഭാഗത്തിൽ പ്രവൃത്തിയെടുത്തു. അന്തരീക്ഷവൈദ്യുതി, മഴയുടെ ഭൗതികശാസ്ത്രം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലാണ് ഗവേഷണം നടത്തിയത്. ഏതാണ്ട് 2003 മുതൽ സ്വതന്ത്ര സോഫ്റ്റ്വെയർ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. രണ്ടു മക്കൾ, അക്ഷയ്, അയിഷ. ഇപ്പോൾ സ്വന്തമായി ഗവേഷണവും ശാസ്ത്രസാഹിത്യവും നടത്തുന്നു.

കൃതികൾ

ഒരസാധാരണ യാത്ര

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.